

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Formidator inanium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

▲ Ob astutiam vero Pindarus adversus inimicos comparare se unumquemque monet *λόκοιο δίνας*, more Lupi: ad id scilicet respiciens, quod Lupus tortuosis ambagibus vestigia perplexa ponit modo hac, modo illac procurrens, ut non facile, qua te parte sit invasurus, aspicias.

RAPTOR. CAP. IV.

Miles natus. Vita. Obiit. Hieroglyphicis.

Bellicosus vero viris plerisque omnibus is natura mos insitus, ut convecrare juvet prædas, & vivere rapto, id quod etiam inter præcipua virtutum suarum præconia, magnificè atque gloriose admodum recensere solent. Unde furacem & raptorem hominem per Lupum ostendi, multi aptum & congruens existimant hieroglyphicum: quod quidem minime alienum est à veterum disciplina, eorum maximè Philoſophorum consensu, qui palingenesiam posuere, ut remotiorem doctrinam illam, quam ab Ægyptiis acceperant, novo commento hujusmodi fabularum involucris occultarent. Illi enim hominem, qui semper promptus & paratus fuisset ad rapinas, post obitum in Lupum abire tradiderunt, ut in Phædone Socrates: quæ tamen dictata Porphyrius & Jamblichus non sunt passi diutius in tenebris latitare: sed quid ea sibi vellent, latissimè omnia pandere curæ pretium habuere. Hos secutus Poëta Claudianus, prædones ait, ab Rhadamantho Lupis objici solitos: ridiculeque, ut asselet Aristoph. Simonem bonorum publicorum depeculatorem exprimi per Lupum à Nebulis jocatur. Et Lupi nomen in Divinis literis, ut observarunt Theologi, non secus ac Vulpeculæ, semper in mali cuiuspiam significatum accipitur. Ac cacodaemon est interdum Lupus, plerumque tamen raptor in Evangel. *Intrinsicus autem sunt Lupi rapaces*, Quod vero Jacob ait, *Benjamin Lupus rapax, mane capiet prædam, vespere autem reddet*, de Pauli conversione dictum & Eucherius & alii plerique putant.

IMPROBITAS MERETRICIA. CAP. V.

ET qui meretriciam improbitatem per Lupæ simulacrum significari contendunt, hieroglyphicum nimirum id à rapacitate desumptum autumant. Notum enim, meretrices Lupas appellari, & inde Lupanaria dici. Ea de causa Messalina, flagitiosum Imperatoris majestatis dedecus, Lycicæ nomen mentiri delectabatur, de qua Satyricus Poëta:

Tunc nudo papillis.

Constitit auribus nomen mentita Lycicæ.

Cicero in Miloniana, *Clodius semper secum scortæ, semper Lupas* dicebat.

Juvenalis.

FORMIDATOR INANIAM. CAP. VI.

Atque hoc tam bellicosum, tam noctivagum animal, minima quadam re, lapidis quippe alicujus audito tantum strepitu, terreri solet. Unde Sacerdotes Ægyptii, si quem vanis rumoribus & inanisi rei formidine consternatum indicare vellent, hieroglyphicum ex Lupo & saxi telo aliquo prope adscito facere consueverunt: ita enim est eorum ingenium, ut qui neque ferrum evitent, neque fustem tremiscant, lapidem tantum impendio perhorrescant, cujus ictum adeo perniciosum sentiunt, ut qua parte tacti fuerint, computrescant, vermibus quam ocyfime redditis. Quinetiam reperti sunt, qui vel duorum concussu lapidum strepidum cientes, ferocissimos à se Lupos abegerint. Nobis pueris narrare solebat Laurentius pater, homo minime vanus aut fabulosus, cum is ex Noricis Alpibus in Bellanensem agrum descenderet, via plurimum scrupulosa, sibi nocte prævento ad quintum ab urbe lapidem repente tres Lupos visendæ magnitudinis apparuisse, quos cum qua ratione summo veret secum agitaret, id sibi divinitus incidisse menti, ut dejecto in terram retinaculo, quo per noctem

Lupi strepidatio ex lapidum strepitu.

Pateris l. Pierii factum.

Equus

Plato lib. 1.
de Rep. &
Tuscoritum
in idyllo
ξ.

Equus ad præsepe religabatur, altero capite manu comprehenso, id cœperit pone trahere, quod quidem annulis fibulisque aliquot ferreis præditum, cum ingentem per viam strepitum cieret, faxeosque scrupulos quotquot incurfando ostendisset excitaret, perterrefacti repente Lupi, quasi vis magna canum incubuisset, præpropere fugam arripuerunt. Non præmittam super hac Lupi trepidatione, hominem à Lupo prævisum subito consternari, & vocem amittere, quod non ex Virgilio tantum, sed & ex Platone in Politicis habetur atque ita vice versa, si homo prius Lupum viderit, eum eadem pati.

INDEMNIS FUGA. CAP. VII.

De hoc sermo Plin.
lib. 8, c. 22.

Hominem in hostes illapsum, qui parva admodum jactura evasisset, ostendere si constituissent, Lupum extrema cauda glabrum facere consueverant: is enim agitatus à venatoribus, quasi conficius sibi amatorium virus exiguo ejus in se villo, ne captus humanæ omnino satisfaciatur voluntati, cum abjicit, ajunt enim non idem pollere, nisi viventi direptum,

TUTUS RECEPTUS. CAP. VIII.

Adagium.

Ensid. l. 12.

Eum vero qui vel prædatum, vel in aciem progressus, moxore incumbente vi quam sustinere se posse consideret, se nulla accepta clade in tutum recepisset, indicare si vellent, currentem Lupum, cauda præcipue sub uterum immissa reductaque, proponebant. Summa enim Lupo calliditas in periculis declinandis, primumque illi studium fugæ sibi consulere, seq; sospitem sylvis reddere, unde *λυκὸν ἔπειρὸν ἔβουλον ἀπὸ δὲ*, habetur in adagiis. Reducere vero caudam sub uterum, præcipuum est signum pavitantis. Quod cum Maro noster non ignoraret, ingenium ejus descripsit his versibus, quos recitare non pigeat.

Ac velut ille priusquam tela inimica sequantur, Conficius audacis salti, caudamq; remulcens
Continuo in montes sese avius abdidit altos Subjecit pavimentem utero, sylvæq; petivit.
Occiso pastore Lupus magnosq; juvenco,

ABORTUS. CAP. IX.

Lupi cum
i qua diffi-
centia.

Sacerdotes iidem Ægyptii si mulierem abortientem indicare vellent, picturam eam instituerant, qua Lupus ab Equa calcibus impeteretur, vel aliquo modo calcaretur: propterea quod persuasum habebatur, ita ea inter sonatura distidere animalia, ut prægans Equa, si Lupum tetigisset, statim abortum faceret, neq; hoc effici de tactu solum, verum etiam si vestigium tantum illius præfisset, tantam inesse Lupo veneficii vim, ut omnino abortiret.

AB INFORTUNIIS POTENTIOR. CAP. X.

E. vi & Lu-
pi. diffensio.

Longe vero diversum illud, quod hominem ex infortuniis calamitatibusq; beatiorem, potentio-remque factum significare si vellent, Equum, in cuius clunes Lupus morsum infixisset, effinge-
re consueverunt: serunt enim Equos, quibus dimicatio cum Lupis fuerit, præstantiores reddi. Eos Græci *λυκοσπιδας*, nos vulsilupos dicere possumus: non ea quidem de causa, quam nonnulli com-
menti sunt, ita eos, à franatis Lupis, utpote animosis & ferocibus appellatos, sed quia multorum ex-
perimento compertum est, pullos qui cum Lupo certarint, evaserintque in bonos & velocipedes
mox evadere: hujusmodi enim eventus Equos & animosiores & perniciores reddi: imo quia & ani-
mosi & agiles fuerint, effugerunt: factoque ita in feris periculo solemus eos approbare, idque om-
nium consensu receptum. Qui tamen ab injuria ita ferox evadit, longè ignavior fit natura se-
creto quodam, si, ut Pamphilus lib. Rerum naturalium tradit: Lupi vestigium calcarit: tunc enim
ait, eum cruribus obtorpescere. Quinetiam tanta est illi cum Equo natura diffensio, ut eum quam-
cumlibet ferocem & generosum, vel mortuus & terra conditus absterreat; inventique sunt hodie
qui